

Příběhy našich sousedů

Jana Doležalová



První setkání

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Žáci 6.A: Jan Rausch, Karolína Kýčková, Nela Nicol Kurfirstová a žáci 9.B: Anděla Vojčíková, Leon Ulbrich

Pedagogické vedení: Bc. Alena Galuščáková

Základní škola Štětí Ostrovní, okres Litoměřice, Ostrovní 300, 411 08 štětí

S paní Doležalovou jsme se poprvé potkali v bytě jejího vnuka ve Štětí. Poznali jsme velmi milou a inspirativní osobu ve velmi dobré kondici. Ráda čte, protože k tomu byla od mala vedena i se svými sourozenci. Byla čtvrtá z později devíti dětí.



*Rozhovor s Janou Doležalovou
v Městské knihovně ve Štětí, dne
3.5. 2022*

V srpnu 1968 jela Jana Doležalová, rozená Krupičková, s manželem na tzv. fronšaft do východního Německa. Tou dobou v Československu začala okupace vojsk Varšavské smlouvy. Její děti zůstaly v Československu u svých příbuzných a tiše sledovaly osudy následujících dní.

V srpnu jsme byli v Německu a když jsme se vraceli, tak jsme si mysleli, že je to vojenské cvičení. Protože jezdilo hodně tanků a vojáci seděli na autech a nevěděli jsme, co se děje.



Jana Doležalová se svým manželem Janem Doležalem 16.4.1960

O tom, co se skutečně dělo, se dozvěděli až další den v práci. Velký dopad to mělo hlavně na jejich děti, jelikož v době okupace bylo malému Járovi šest let a Evičce pět let.

Pamatuji si to, protože to bylo v osmašedesátém a v tu dobu syn začal chodit do školy a měla jsem strach i o dceru. Projeli okolo vojáci a utíkala domů, že se bojí.



Druhé setkání s Janou Doležalovou v Městské knihovně ve Štětí.

Důvody obav a strachu byly znásobeny ještě tím, že se před jejich domem mnohokrát zmiňované tanky otáčely. Hlavně jejich děl mířily přímo do jejich oken. Další fakt byla i poloha domu.

Bydleli jsme u silnice, dá se říct na Prahu. Jak je v Roudnici ta hospodářská škola, tak pod ni. A tanky jezdili tím směrem. Jezdívají od Litoměřic, a právě přes Chodouny a nahoru na Roudnici a na státovku na Prahu.

Po začátku okupace Československa začal každý projevovat svůj názor jinak. Někteří opustili Komunistickou stranu a ti, kteří v ní ani nebyli – jako Jana Doležalová – se rozhodli vyhodit své legitimace Svazu československo-sovětského přátelství. To se samozřejmě neobešlo bez důsledků. O vyhození tzv. knížky se dozvěděla synova učitelka, která si neodpustila nepříjemné poznámky, neopomenula ani tolik známé výhrůžky. Nemohli si odpustit neporovnat rok 1968 s rokem 1945.

Když v pětáctýřicátým projížděli okolo tanky – pamatuji si to, protože to jsem tam byla v kroji a drželi mě venku v náruči - a to jsme jim mávali. Pak se po nich pomalu házela vajíčka.



Květen 1945 v Chodounech, vítání Rudé armády (Jana Doležalová v kroji).

Jana Doležalová prožila různé zvraty, které probíhaly v Československu, pro ni však politika začínala a končila u slov jejího tchána, který byl kovaný komunista. Svoji životní roli chápala jako maminka a časem i babička a prababička, možná právě proto odsuzovala upálení Jana Palacha.

Říkala jsem, že si tím nic nezíská, pouze potrestá rodinu. Protože něco hrozného je, když zemře dítě. To je největší tragédie.



Jana Doležalová s manželem, s neteřemi a synovcem v Krkonoších.

Dne 18. května 2022 jsme navštívili Mladou Boleslav, kde jsme natočili audioreportáž v rádiu Signál.



Natáčení audioreportáže

